

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 19. decembrī*

Apelācija – Atteikums piešķirt piekļuvi Eiropas Centrālās bankas (ECB) Padomes lēmumiem –
Protokols par Eiropas Centrālo banku sistēmas un ECB statūtiem – 10.4. pants –
Sanāksmju konfidencialitāte – Apspriedes iznākums – Izpaušanas iespēja – Lēmums 2004/258/EK –
Piekļuve ECB dokumentiem – 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Apspriežu konfidencialitāte –
Kaitējums sabiedrības interešu aizsardzībai

Lietā C-442/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 5. jūlijā iesniedza

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv *F. Malfrère* un *M. Ioannidis*, pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann, Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA, Lisabona (Portugāle), ko pārstāv *L. Soares Romão*,
J. Shearman de Macedo un *D. Castanheira Pereira, advogados*,

prasītāja pirmajā instancē,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], L. S. Rossi [*L. S. Rossi*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents) un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: M. Longars [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 12. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 2. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Eiropas Centrālā banka (ECB) savā apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedumu *Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB* (T-251/15, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2018:234), ar ko Vispārējā tiesa ir atcēlusi ECB 2015. gada 1. aprīļa lēmumu, ar kuru daļēji atteikta piekļuve dažiem dokumentiem par ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu attiecībā uz *Banco Espírito Santo SA* (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Eiropas Centrālās bankas Lēmuma 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.), kas grozīts ar Eiropas Centrālās bankas 2015. gada 21. janvāra lēmumu (OV 2015, L 84, 64. lpp.) (turpmāk tekstā – “Lēmums 2004/258”), 3. apsvērums ir formulēts šādi:

“Jānosaka plašāka piekļuve ECB dokumentiem, tajā pašā laikā nodrošinot ECB un valstu centrālo banku (VCB) neatkarību, kas paredzēta Līguma 108. pantā un Statūtu 7. pantā, un dažu, ECB uzdevumu izpildei raksturīgu, jautājumu konfidencialitāti. Lai nodrošinātu ECB lēmumu pieņemšanas procesa, tajā skaitā iekšējo konsultāciju un sagatavošanās pasākumu, efektivitāti, ECB lēmējinstītūciju sanāksmju norise ir konfidenciāla, ja vien attiecīgā instītūcija nenolemj, ka tās apspriežu rezultāti ir publiski.”

- 3 Šā lēmuma 4. pantā ir noteikts:

“1. ECB atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- a) sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar:

– ECB lēmējinstītūciju, Uzraudzības valdes un citu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013 izveidoto struktūru sanāksmju konfidencialitāte,

[..].”

- 4 Saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 1. punktu “divdesmit darba dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas dienas vai pēc saskaņā ar 6. panta 2. punktu prasīto precizējumu saņemšanas ECB Sekretariāta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un nodrošina piekļuvi saskaņā ar 9. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar 2. punktu”.

Tiesvedības priekšvēsture

- 5 *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA* (turpmāk tekstā – “ESF”) ir saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem reģistrēta akciju pārvaldītājsabiedrība, kas bija viena no lielākajām *Banco Espírito Santo SA* (turpmāk tekstā – “BES”) akcionārēm.
- 6 No 2014. gada maija BES izmantoja Eurosistēmas kredītooperācijas un no 2014. gada 17. jūlija sāka saņemt *Banco de Portugal* (Portugāles Banka) sniegto ārkārtas likviditātes palīdzību.
- 7 ECB Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) 2014. gada 23. jūlijā nolēma līdz nākamajai kārtējai sanāksmei neiebilst pret ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu BES līdz noteiktai maksimālajai summai.

- 8 Pēc ECB Valdes 2014. gada 28. jūlija priekšlikuma (turpmāk tekstā – “2014. gada 28. jūlija priekšlikums”) tās Padome tajā pašā dienā nolēma, ka *BES* joprojām būs pieejami monetārās politikas kredītinstrumenti (turpmāk tekstā – “2014. gada 28. jūlija lēmums”). Ar Eurosistēmas kredītooperāciju palīdzību *BES*, tās filiālēm un meitasuzņēmumiem piešķirtā kredīta maksimālā summa bija ierobežota ar apmēru, kāds bija sasniegts 2014. gada 28. jūlijā (turpmāk tekstā – “attiecīgā kredīta summa”). Šis lēmums tika fiksēts rakstveidā protokolā, kurā bija arī šī summa.
- 9 Pēc ECB Valdes 2014. gada 1. augusta priekšlikuma (turpmāk tekstā – “2014. gada 1. augusta priekšlikums”) tās Padome tajā pašā dienā citastarp nolēma piesardzības apsvērumu dēļ apturēt monetārās politikas kredītinstrumentu pieejamību *BES* un uzdeva *BES* atmaksāt visu Eurosistēmas ietvaros piešķirto kredītu (turpmāk tekstā – “2014. gada 1. augusta lēmums”). Šis lēmums tika fiksēts rakstveidā protokolā, kurā bija arī ārkārtas likviditātes palīdzības maksimālā summa, kādu Portugāles Banka bija tiesīga piešķirt *BES*.
- 10 Šādos apstākļos Portugāles iestādes nolēma piemērot *BES* noregulējuma procedūru, un 2014. gada 27. oktobrī pret *ESF* tika uzsākts maksātnespējas process.
- 11 Ar 2014. gada 5. novembra vēstuli *ESF* lūdza ECB piekļuvi 2014. gada 1. augusta lēmumam, kā arī visiem ECB rīcībā esošajiem ar šo lēmumu saistītajiem dokumentiem.
- 12 Ar 2015. gada 7. janvāra vēstuli ECB atbildēja uz šo lūgumu un piešķīra *ESF* pilnīgu vai daļēju piekļuvi konkrētiem *ESF* pieprasītajiem dokumentiem, tai skaitā daļēju piekļuvi izvilcumiem no protokoliem, kuros fiksēti 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta lēmumi, kā arī 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumi.
- 13 *ESF* ar 2015. gada 4. februāra vēstuli nosūtīja ECB atkārtotu lūgumu, kurā tā norādīja, ka ECB atteikuma piešķirt piekļuvi noteiktiem dokumentiem pilnā apjomā attaisnojumam sniegtais pamatojums ir pārāk nekonkrēts un vispārīgs.
- 14 Turklāt *ESF* lūdza piekļuvi informācijai, pirmkārt, par summām, kas izlaistas tās rīcībā nodotajos izvilcumos no protokoliem, kuros fiksēti 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta lēmumi, proti, par attiecīgo kredīta summu un ārkārtas likviditātes palīdzības maksimālo summu, ko Portugāles Banka varēja piešķirt *BES*, kā arī konkrētai informācijai, kas aizklāta 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos.
- 15 ECB 2015. gada 5. februārī norādīja, ka atbilde uz tās atkārtoto lūgumu tiks sniegta vēlākais 2015. gada 4. martā. Tomēr 2015. gada 5. martā ECB pagarināja termiņu atbildēšanai uz šo lūgumu.
- 16 Ar strīdīgo 2015. gada 1. aprīļa lēmumu ECB darīja *ESF* zināmu papildu informāciju no 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumiem. Attiecībā uz pārējo tā atkārtoja atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par summām, kas aizklātas izvilcumos no protokoliem, kuros fiksēti Padomes 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta lēmumi, kā arī izdzēstas 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 17 Prasības pieteikumā, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2015. gada 14. maijā, *ESF* lūdza atcelt 2015. gada 4. martā netieši pieņemto ECB lēmumu un strīdīgo lēmumu, kā arī piespriet ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 Prasības atcelt strīdīgo lēmumu pamatošanai tā izmantoja četrus pamatus. Pirmajos trīs pamatos runa bija par summām, kas izlaistas prasītājam nosūtītajos izvilcumos no protokoliem, kuros fiksēti 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta lēmumi, un ar tiem tika apgalvots, ka attiecīgi nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, ir pārkāpts Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta

pirmais, otrais un septītais ievilkums, kā arī šā lēmuma 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums. Ceturtajā pamatā runa bija par informāciju, kas aizklāta prasītājam izsniegtajā informācijā par 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumiem.

- 19 ECB lūdza noraidīt šo prasību un piespriest *ESF* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 Pirmkārt, Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt netiešo lēmumu. Otrkārt, tā noraidīja iebildumus, kas izvirzīti pret ECB atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par ārkārtas likviditātes palīdzības maksimālo apmēru, jo uzskatīja, ka šāds atteikums ir pamatojams ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un septīto ievilkumu. Treškārt, attiecībā uz ECB atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu Vispārējā tiesa konstatēja, ka strīdīgajam lēmumam bija trūkums – nepietiekams pamatojums attiecībā uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, un secināja, ka otrais un trešais pamats, ar kuriem attiecīgi bija apgalvots, ka ir pārkāpts Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais un septītais ievilkums, kā arī šā lēmuma 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums, bija pamatoti, ciktāl tie attiecās uz minēto summu. Ceturtkārt, Vispārējā tiesa apmierināja ceturto pamata pirmo daļu attiecībā uz informāciju, kas aizklāta 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos.
- 21 Līdz ar to Vispārējā tiesa ar pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu atcēla strīdīgo lēmumu, ciktāl ECB ar to atteikusi piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu, kā arī informācijai, kas aizklāta 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos. Tā noraidīja prasību pārējā daļā un piesprieda *ESF* un ECB katrai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

- 22 Ar apelācijas sūdzību ECB lūdza Tiesu:
- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu;
 - noraidīt prasību pirmajā instancē, ciktāl tā attiecas uz ECB atteikumu izpaust attiecīgo kredīta summu;
 - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā un
 - piespriest *ESF* atlīdzināt divas trešdaļas no tiesāšanās izdevumiem un ECB atlīdzināt vienu trešdaļu no tiesāšanās izdevumiem.
- 23 *ESF* prasījumi Tiesai ir šādi:
- apelācijas sūdzību noraidīt un
 - piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 24 Apelācijas sūdzības pamatošanai ECB izvirza tikai vienu pamatu, ar ko tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot Protokola Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem (turpmāk tekstā – “Protokols par ECBS un ECB”) 10.4. pantu, kā arī Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 25 ECB apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā pārsūdzētā sprieduma 124. un 161. punktā – kopsakarā ar tā 54.–56. un 75.–81. punktu – ir norādījusi, ka Padomei, izmantojot rīcības brīvību attiecībā uz savu apspriežu protokolu izplatīšanu, ir jāievēro Lēmumā 2004/258 minētie nosacījumi un ierobežojumi. Tādējādi Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka ECB bija jāsniedz pamatojums, kurā paskaidrots, kā piekļuve Padomes apspriežu protokolos ietvertajai informācijai, kurā izklāstīti tās lēmumi, būtu konkrēti un reāli kaitējusi plašas sabiedrības interesēm saistībā ar ECB lēmējinstītūciju apspriežu konfidencialitāti.
- 26 ECB uzskata, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams atbilstoši Protokola par ECBS un ECB 10.4. panta pirmajam teikumam, kurā nostiprināts vispārējais Padomes sanāksmju konfidencialitātes princips, un ka šī konfidencialitāte attiecas uz visu Padomes apspriežu protokolu kopumu, tai skaitā uz tiem protokoliem, kuros izklāstīts apspriežu iznākums.
- 27 ECB arī apgalvo, ka Protokola par ECBS un ECB 10.4. panta otrajā teikumā ir nostiprināts izņēmums no vispārējā konfidencialitātes principa, proti, Padome var pieņemt pozitīvu un diskrecionāru lēmumu par savu apspriežu iznākuma publiskošanu. Šo Padomei piemītošo rīcības brīvību nevarot ierobežot ar Lēmumu 2004/258, kura 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā esot tikai no jauna apstiprināts konfidencialitātes princips.
- 28 Turklāt ECB apgalvo, ka šā protokola 10.4. pantā ir tieši paredzēts, ka vienīgi pati Padome var lemt par savu protokolu publiskošanu, lai gan Lēmumā 2004/258 ECB dokumentu publicēšana ir uzticēta Sekretariāta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektoram un Valdei.
- 29 ECB uzskata, ka tai nav pienākuma sniegt skaidrojumus attiecībā uz jautājumu, kādēļ Padomes apspriežu protokolu izpaušana varētu konkrēti un reāli kaitēt plašas sabiedrības interesēm saistībā ar Padomes apspriežu konfidencialitāti. Protams, uz ECB attiecoties vispārējais pienākums pamatot savus lēmumus. Tātad tai esot pienākums paskaidrot, ka konkrēta pieprasītā informācija ir ietverta šajos protokolos un ka tādēļ uz to attiecas minētā protokola 10.4. pants un Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums. Tomēr no tā paša protokola 10.4. pantā nostiprinātās konfidencialitātes prezumpcijas izrietot, ka protokola satura izpaušana kaitētu ECB lēmumu pieņemšanas procedūras neatkarībai un iedarbīgumam.
- 30 *ESF* apgalvo, ka apelācijas sūdzībā būtībā ir atkārtoti Vispārējā tiesā izklāstītie ECB argumenti. Tādēļ tā precizē, ka tās nostāja ir tāda pati kā Vispārējā tiesā izklāstītā.

Tiesas vērtējums

- 31 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda apstrīdētie elementi spriedumā, kura atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šī lūguma pamatojumam (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Bayerische Motoren Werke un Freistaat Sachsen /Komisija, C-654/17 P, EU:C:2019:634, 71. punkts*).
- 32 Lai gan ECB savos prasījumos lūdza atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu, ar ko atcelts strīdīgais lēmums, ciktāl ar to atteikta piekļuve, pirmkārt, informācijai par attiecīgo kredīta summu un, otrkārt, informācijai, kas aizklāta ECB Valdes 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos, tā attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa atcēlusi šo lēmumu, ciktāl ar to atteikta piekļuve informācijai, kas aizklāta šajos ECB Valdes priekšlikumos, neizvirza nevienu pamatu un nevienu argumentu. Līdz ar to šī apelācijas sūdzības daļa ir uzskatāma par nepieņemamu.

- 33 Attiecībā uz apelācijas sūdzības daļu, kurā izklāstīts Vispārējās tiesas izvērtējums par strīdīgo lēmumu, ciktāl ar to atteikta piekļuve informācijai par attiecīgo kredīta summu, ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 80. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka saskaņā ar Protokola par ECBS un ECB 10.4. panta otro teikumu Padome var lemt par savu apspriežu iznākuma publiskošanu. Turpinājumā tā ir atzinusi, ka Padomes pieņemtajiem lēmumiem un līdz ar to arī apspriežu protokoliem, kuros tie izklāstīti, nav piemērojama absolūta aizsardzība, ciktāl runa ir par to izplatīšanu, un ka tās rīcības brīvība šajā ziņā ir jāizmanto, ievērojot Lēmumā 2004/258 minētos nosacījumus un ierobežojumus.
- 34 Turklāt 122. un 123. punktā Vispārējā tiesa citastarp ir konstatējusi, ka attiecīgā kredīta summa bija norādīta protokolā, kurā izklāstīts 2014. gada 28. jūlija lēmums, un ka ECB šīs summas izpaušanas atteikumu pamatoja ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu un Protokola par ECBS un ECB 10.4. pantu.
- 35 Pārsūdzētā sprieduma 124. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka ECB strīdīgajā lēmumā nav sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai gan tai esot bijis pienākums, pirmkārt, paskaidrot, kādēļ, piešķirot daļēju piekļuvi dokumentam, ko bija lūgusi prasītāja, nupat minētajai neizpaustā summa tika attiecināta uz jomu, uz ko attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums, un, otrkārt, izklāstīt iemeslus, kas ļautu saprast un pārbaudīt, kā piekļuve šai informācijai konkrēti un reāli būtu kaitējusi sabiedrības interesēm saistībā ar ECB lēmējinstītūciju apspriežu konfidencialitāti.
- 36 Jānorāda, ka šī prasība norādīt pamatojumu katrā ziņā izriet no tādas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma interpretācijas, ka Padomes apspriežu iznākuma konfidencialitāte ir garantēta vienīgi tad, ja tā izpaušana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai.
- 37 Īstenībā šā lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma formulējumu, ciktāl tajā ir paredzēts, ka ECB atsaka piekļuvi dokumentam, ja tā izpaušana varētu kaitēt sabiedrības interesēm saistībā ar ECB lēmējinstītūciju, tostarp Padomes, apspriežu konfidencialitāti, var interpretēt tā, kā to darījusi Vispārējā tiesa.
- 38 Šajā ziņā jānorāda, ka ar minētā lēmuma 7. panta 1. punktu ECB Sekretariāta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektoram ir atvēlēta izvēle – piešķirt piekļuvi pieprasītajam dokumentam vai informēt pieteikuma iesniedzēju par sava pilnīgā vai daļējā atteikuma pamatojumu.
- 39 Tātad interpretācija, uz kuru balstīts Vispārējās tiesas secinājums, paredz, ka šim direktoram ir pienākums pārbaudīt, vai apspriežu iznākuma izpaušana kaitētu sabiedrības interesēm saistībā ar šo apspriežu konfidencialitāti, un, ja tas tā nav, piešķirt piekļuvi dokumentam, kurā izklāstīts šis rezultāts.
- 40 Tomēr atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai Savienības sekundāro tiesību akta teksts, ciktāl tas ir iespējams, ir jāinterpretē tā, lai tas būtu saderīgs ar Līgumu tiesību normām (spriedums, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-540/13, EU:C:2015:224, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Kā norāda ECB, Protokola par ECBS un ECB 10.4. panta otrajā teikumā ir paredzēts, ka Padome lemj par to, vai tās apspriežu iznākums būtu publiskojams, savukārt, kā izriet no šā sprieduma 38. punkta, Lēmuma 2004/258 7. panta 1. punktā ECB Sekretariāta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektoram ir atvēlēta izvēle – piešķirt pieprasīto piekļuvi dokumentam vai informēt pieteikuma iesniedzēju par pamatojumu, ar kādu pilnīgi vai daļēji atteikta šāda piekļuve.
- 42 Šādos apstākļos šim direktoram tiktu dota iespēja lemt par to, vai piešķirama piekļuve apspriežu iznākumam, tādējādi piesavinoties kompetenci, kas saskaņā ar minētā protokola 10.4. panta otro teikumu piešķirta vienīgi Padomei.

- 43 Līdz ar to, lai šo kompetenci saglabātu, ir uzskatāms, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – kopsakarā ar Protokola par ECBS un ECB 10.4. panta otro teikumu – ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aizsargā Padomes apspriežu iznākuma konfidencialitāti, un nav nepieciešams atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem, kuros izklāstīts šis iznākums, pakļaut nosacijumam, ka šīs informācijas izpaušana kaitē plašas sabiedrības interešu aizsardzībai.
- 44 Līdz ar to, piemērojot minētā lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu un 7. panta 1. punktu, ECB Sekretariāta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektoram ir pienākums atteikt piekļuvi informācijai par Padomes apspriežu iznākumu, ja vien tā nav nolēmusi to pilnīgi vai daļēji publiskot.
- 45 Turklāt jānorāda, ka tādu interpretāciju atbalsta Lēmuma 2004/258 3. apsvērumā ietvertā norāde, ka ECB lēmējinstiūciju sanāksmes ir konfidencialas, ja vien attiecīgā instiūcija nenolemj savas apspriedes iznākumu darīt zināmu plašai sabiedrībai.
- 46 Tādējādi attiecībā uz dokumentiem, kuros izklāstīts šo apspriežu iznākums, pamatojums, ar kādu atteikts piešķirt piekļuvi informācijai par Padomes apspriežu iznākumu, var arī nepārsniegt atsauci uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu.
- 47 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 124. punktā ir kļūdaini atzinusi, ka ECB ir pienākums, pirmkārt, paskaidrot, kādēļ, piešķirot daļēju piekļuvi dokumentam, ko bija lūgusi prasītāja, nupat minētajai neizpaustā summa tika attiecināta uz jomu, uz ko attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums, un, otrkārt, izklāstīt iemeslus, kas ļautu saprast un pārbaudīt, kā piekļuve šai informācijai konkrēti un reāli būtu kaitējusi sabiedrības interesēm saistībā ar ECB lēmējinstiūciju apspriežu konfidencialitāti. Šādi nospriezdama, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 48 Līdz ar to ir jāatceļ pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punkts, ciktāl ar šo punktu Vispārējā tiesa ir atcēlusi strīdīgo lēmumu, ciktāl ECB ar šo lēmumu ir liegusi piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu.

Par strīdu pirmajā instancē

- 49 Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļā ir noteikts – ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja strīds ir izskatāmā stāvoklī.
- 50 Šajā lietā tas tā ir.
- 51 Ciktāl, kā izriet it īpaši no šā sprieduma 47. punkta, Vispārējās tiesas izvērtējuma attiecībā uz pirmajā instancē izvirzīto pirmo pamatu daļā par atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu ir pieļauta tiesību kļūda, šis pamats un arī otrais pirmajā instancē izvirzītais pamats ir jāizvērtē kopsakarā ar iebildumu, ar ko tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums.
- 52 Ar pirmajā instancē izvirzīto pirmo pamatu, proti, tā daļu attiecībā uz atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu, prasītāja pārmet ECB, ka tā, savu atteikumu piešķirt piekļuvi pamatojot ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, nav izpildījusi savu pienākumu norādīt atteikuma iemeslus.

- 53 Ar savu pamatu prasītāja apšaubā to, ka minētā lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums būtu pienācīgs pamats atteikumam piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu. Konkrētāk, tā apgalvo, ka šo summu nevarēja uzskatīt par ECB lēmējinstītūciju apspriežu priekšmetu un ka nešķiet, ka pieprasītā informācija būtu konfidenciāla, jo Portugāles Banka bija izpaudusi vienu summu, par ko liecina nosūtītie Padomes lēmumu izvilkumi.
- 54 Šajā ziņā saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, kaut arī LESD 296. panta otrajā daļā prasītājā Savienības tiesību akta pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai attiecīgā tiesību akta autora argumentācijai, lai ieinteresētās personas varētu iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu un Tiesa varētu veikt savu pārbaudi, tajā tomēr nav prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi atbilstošie tiesiskie vai faktiskie apstākļi. Turklāt pienākuma norādīt pamatojumu izpilde ir jāvērtē, ņemot vērā ne tikai tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jomu (spriedums, 2018. gada 11. decembris, *Weiss* u.c., C-493/17, EU:C:2018:1000, 31. un 33. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 55 Ņemot vērā šā sprieduma 46. punktu, ir konstatējams, ka ECB norādītais pamatojums deva prasītājai iespēju saprast, ka ECB, atsakot piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu, izmanto konfidencialitāti, kas piemērojama apspriežu iznākumam, un ka runa ir par dokumentu, kurā izklāstīts šis iznākums. Tādējādi jāatzīst, ka, no tiesību skatpunkta raugoties, strīdīgais lēmums tika pietiekami pamatots.
- 56 Turklāt attiecībā uz iebildumiem pēc būtības pietiek norādīt, ka no šā sprieduma 43. punkta izriet, ka Padomes apspriežu iznākuma konfidencialitāte ir garantēta un ka nav nepieciešams, lai šis iznākums atspoguļotu šīs apspriedes norisi. Turklāt, lai arī uz apspriežu iznākuma konfidencialitāti var atsaukties, ja ECB šo iznākumu nav publicējusi, apstākļi, ka Portugāles Banka bija publicējusi attiecīgās kredīta summas aptuvenu apmēru, pats par sevi nerada ECB pienākumu informēt par šo summu. No tā izriet, ka ECB nav pārkāpusi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, ja tā savu atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu ir pamatojusi ar šo normu.
- 57 Līdz ar to pirmais un otrais pamats, kas izvirzīti pirmajā instancē, ir jānoraida, ciktāl tie attiecas uz ECB atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par attiecīgo kredīta summu, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šā paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 59 Šā paša reglamenta 138. panta 3. punktā, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, turklāt ir paredzēts – ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.
- 60 Šajā lietā ECB apelācijas sūdzība ir daļēji apmierināta un daļēji atzīta par nepieņemamu; tā kā prasība, ko Vispārējai tiesai iesniegusi *ESF*, pēc Tiesas veiktās pārbaudes ir apmierināta tikai, ciktāl tā attiecas uz atteikumu piešķirt piekļuvi ECB Valdes 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos ietvertajai

aizklātajai informācijai, ir jāpiespriež *ESF* segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt vienu trešdaļu no ECB tiesāšanās izdevumiem saistībā ar šo tiesvedību pirmajā instancē, kā arī ar šo apelācijas tiesvedību. ECB sedz savu tiesāšanās izdevumu pārējo daļu.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa sprieduma *Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB* (T-251/15, EU:T:2018:234) rezolutīvās daļas 1) punktu, ciktāl Vispārējā tiesa ar šo punktu ir atcēlusi Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2015. gada 1. aprīļa lēmumu, ar ko daļēji atteikta piekļuve dažiem dokumentiem saistībā ar ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu attiecībā uz *Banco Espírito Santo SA*, ciktāl ECB ar šo lēmumu ir liegusi informāciju par ECB Padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izvilkumos norādīto kredīta summu.
- 2) Apelācijas sūdzību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Noraidīt *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA* prasību, ciktāl tajā lūgts atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2015. gada 1. aprīļa lēmumu, ar ko daļēji atteikta piekļuve dažiem dokumentiem saistībā ar ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu attiecībā uz *Banco Espírito Santo SA*, ciktāl ECB ar šo lēmumu ir liegusi informāciju par ECB Padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izvilkumos norādīto kredīta summu.
- 4) *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī vienu trešdaļu no Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumiem saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un ar tiesvedību pirmajā instancē.
- 5) Eiropas Centrālā banka (ECB) sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un ar tiesvedību pirmajā instancē.

[Paraksti]